

MOTTO: Sam bądź zmianą, którą chcesz dostrzec we wszechświecie - talmud

WARSZTAT ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW OSÓB PRACUJĄCYCH OSOBAMI WCHODZĄCYMI W FAZĘ WCZESNEJ DOROSŁOŚCI.

TEMAT:

Kształtowanie własnych umiejętności psychospołecznych, jako sposób na zwiększenie skuteczności w rozwiązywaniu problemów wychowawczych.

CELE:

- Podniesienie poziomu umiejętności psychospołecznych wśród osób pracujących w placówkach oświatowych.
- Poprawienie relacji interpersonalnych między nauczycielem a uczniem.
- Zwiększenie skuteczności oddziaływania profilaktyki uzależnień.
- Podwyższenie poziomu poczucia kompetencji wśród nauczycieli, pedagogów i psychologów.

ODBIORCY:

Zajęcia przeznaczone są dla nauczycieli, pedagogów, psychologów i wychowawców.

Ramy czasowe: Czas trwania - 15 godzin dydaktycznych w dwóch blokach po 8 i 7 h.

Ilość prowadzących warsztat: Warsztat prowadzony jest przez dwie osoby.

Termin i miejsce realizacji: do ustalenia

Kosztorys: zostanie podany po określeniu przez zleceniodawcę ilości uczestników zajęć.

PODSTAWY TEORETYCZNE:**1.Charakterystyka wybranego etapu rozwojowego człowieka.**

Adolescencja przypada na dwa etapy:

13-17 okres wczesnej adolescencji i 17-22-późna adolescencja.

Adolescencja charakteryzuje się zmianami fizycznymi i psychologicznymi.

Jest procesem dynamicznym, uwarunkowanym w dużym stopniu zarówno sytuacją kulturową jak i statusem socjoekonomicznym.

Faza adolescencji wiąże się z uaktywnieniem libido, kształtowaniem tożsamości płciowej rozwojem nowych zainteresowań, przejawiających na wielu płaszczyznach życiowych młodego człowieka, wchodzącego w dorosłe życie.

Głównie jest to jednak etap rozwoju własnego potencjału, kształtowania tożsamości i systemu wartości. Często jest to czas odrzucania autorytetów, poszukiwania nowych dróg rozwoju, subkultur, grup odniesienia, co może wiązać się z podatnością na uleganie wpływom otoczenia, alienacją, nasileniem stopnia konformizmu, bądź nonkonformizmu, a także tendencjami do wchodzenia w uzależnienia.

Młodzi ludzie podejmują destrukcyjne zachowania w odpowiedzi na stres i nieumiejętne radzenie sobie z sytuacjami stresowymi, presją rówieśników, bądź grupy odniesienia oraz nieumiejętności porozumiewania się, a także nieadekwatnej samooceny

Wczesna adolescencja wiąże się z konfliktem rozwoju psychospołecznego (tożsamość grupowa vs alienacja) wg E.H. Ericksona.

Późna adolescencja, przypadająca na okres studiów, bądź rozpoczynania pracy zawodowej, wiąże się z podejmowaniem wielu zobowiązań, opuszczaniem gniazda rodzinnego, oraz budowaniem trwałych związków intymnych.

Etap ten wiąże się z konfliktem rozwoju psychospołecznego (tożsamość indywidualna vs dyfuzja ról) wg E.H. Ericksona.

Faza adolescencji, to również czas ujawniania się wielu schorzeń, typowych dla wieku dorastania (cukrzyca, astma, padaczka, anomalia związane z dojrzewaniem płciowym), nie bez echa pozostających w kształtującej się sferze emocjonalnej młodego człowieka.

2. Systemowe ujęcie rodziny.

Systemowy model rodziny ściśle wiąże się ze zmianami zachodzącymi w którymkolwiek z elementów całości systemu, jakim jest RODZINA.

Elementy wpływają na siebie na zasadzie sprzężenia zwrotnego(np. jeden z członków rodziny zakłóca ustalony porządek, burząc harmonię systemu rodziny, jak i funkcjonowanie pozostałych osób). Jeśli patologiczne zachowanie jednego z członków rodziny jest główną zasadą organizującą życie rodzinne, świadczy to o załamaniu się systemu oraz o dysfunkcjonalności rodziny.

Metafora z orkiestrą i dostrajaniem instrumentów.

3. Elementy NLP (neurolingwistycznego programowania)

ĆWICZENIA:

1. ETYKA (elementy etyki zawodowej nauczyciela)
2. Praca nad stereotypowym postrzeganiem („efekt aureoli”, „samospelniające się proroctwo”, efekt Pigmaliona”), oraz istotne elementy w komunikacji niewerbalnej i autoprezentacji.
3. Budowanie relacji partnerskich w grupie (wychowawca vs uczniowie)
Wyrażanie opinii, praca nad tworzeniem konstruktywnych informacji zwrotnych (konstruktywna krytyka, oddzielanie dzieła od osoby- np. „tu są błędy”...nie: „robisz błędy”)
Przyjmowanie punktu widzenia innych towarzyszy w grupie, poznając dzięki temu nową perspektywę patrzenia na dany problem.
4. Budowanie atmosfery współpracy w grupie, nie rywalizacji.
5. Zasady pierwszego kontaktu:
 - Ocieplenie
 - Dostrojenie
 - Odstrojenie
 - Komunikacja pozawerbalna
 - Praca z oporem (źródła oporu i sposoby pokonywania go)

6. Charakterystyka substancji narkotycznych używanych przez młodzież szkolną.
7. CZERWONE SYGNAŁY- czyli jak rozpoznać, czy osoba sięga o narkotyki.
8. Co młody człowiek chce osiągnąć przez branie narkotyków?
9. Jak postępować w sytuacji rozpoznania problemu stosowania narkotyków?
10. Jak reagować na agresję, przemoc i złość, demonstrowaną ze strony uczniów, bądź ich rodziców?
11. Umiejętność wyznaczania adekwatnego celu w pracy z uczniem eksperymentującym z narkotykami.
12. zasady prowadzenia spotkań z opiekunami ucznia.
13. Zasady prowadzenia interwencji kryzysowej dotyczącej zachowań dysfunkcyjnych wśród młodzieży.
14. Jak reagować w przypadku zetknięcia się z agresją i przemocą na terenie szkoły.

PODSUMOWANIE WARSZTATÓW. ZAKOŃCZENIE.

- a. Informacje zwrotne uczestników
- b. Ewaluacja wewnętrzna –ankiety.

Notka o autorze programu:

Robert Rutkowski jest certyfikowanym specjalistą psychoterapii uzależnień, pedagogiem, wykładającym zagadnienia z profilaktyki uzależnień na wydziale pedagogicznym UW, na Uniwersytecie Medycznym w Warszawie, w SWPS w Warszawie. Problematyką Uzależnień zajmuje się od 1990 r. Ma za sobą liczne staże w Austrii i Niemczech. Jest przewodniczącym Mazowieckiego Towarzystwa Rodzin i Przyjaciół Dzieci Uzależnionych, prezesem zarządu Fundacji Zdrowia i Edukacji Vertimed, prezesem zarządu Grupy Medycznej Vertimed. Jako specjalista psychoterapii uzależnień jest cenionym i uznanym ekspertem w swojej dziedzinie.

www.vertimed.pl www.narko.pl

Warszawa 2010

©**Prawa autorskie:** wykorzystywanie całości lub fragmentów tylko za zgodą autora.